

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i K. KOMENDY OBWODOWEJ w OPATOWIE.

Prenumerata kwartalnie 3 korony.
Numer pojedynczy 10 halerczy.

Nr. 10.

OPATÓW, dnia 15. maja 1916.

TREŚĆ: 1) Do ludności Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. 2) Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22/4 1916, dotyczące monopolu spirytusowego i wódczanego oraz zwalczania pijaństwa. 3) Rozp. Naczelnego Wodza armii z 3/4 1916, dotyczące robót przy uprawie pól i żniwach. 4) Obwieszczenie w sprawie robotników rolnych. 5) Wykazy tygodniowe chorób zakaźnych. 6) Oplaty konsumcyjne w obszarze okupowanym. 7) Służba graniczna—użycie broni. 8) Ogłoszenie. 9) C. i k. Wojskowa kolej północna—miejsce zbiorowe dla znalezionych przedmiotów 10) Falszywe ruble—wysledzenie. 11) Ewakuowani—wysledzenie.

1.

DO LUDNOŚCI

Jen. Gubernatorstwa wojskowego.

Na Rozkaz Najwyższy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, mego Namilościwszego Pana obejmuje urząd Jeneral-gubernatora wojskowego na austr.-węg. obszarze okupowanym w Polsce. Na tem stanowisku wifam jak najgorącej ludność powierzonego mi kraju.

Zasady sprawiedliwości i życzliwości, któremi mój znakomity poprzednik przy sprawowaniu rządów tego kraju się kierował, będą mi również służyły za wskaźnik. Od Was natomiast oczekuję, że nienagannem zachowaniem się ułatwicie mi życzliwe i przyjazne postępowanie.

Wierny intencyom mego Dostojnego Monarchy, któremu dobro Wasze leży na sercu, skieruję me dążenia ku temu, aby według najlepszych sił łagodzić dalej ciężkie rany, zadane krajowi wojną i popierać dalszy pomyślny rozwój tego kraju.

Zwracam się do Was wszystkich o poparcie mnie w tej pracy; odnoście się do mnie z pełnem zaufaniem.

Lublin dnia 9, maja 1916.

C. i k. Jeneral-Gubernator wojskowy:

KAROL KUK zbrojmistrz polny, w. r.

2.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916.

dotyczące monopolu spirytusowego i wódczanego
oraz zwalczania pijaństwa.

Mocą uprawień Najwyższej Władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski

podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

I. ROZDZIAŁ.

Monopol spirytusowy i wódczany.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz spirytusu i wódki do obszaru okupowanego oraz sprzedaż spirytusu i wódki w tym obszarze zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą spirytusu rozumieć należy wszelkie pędzone płyny wyskokowe, pod nazwą wódki wszelkie płyny tego rodzaju, które z dodatkiem lub bez dodatku służyć mogą za napój.

§ 2.

Wyjątki z pod monopolu.

Jenerał-Gubernatorstwo może postanowić w drodze rozporządzenia że pewne rodzaje spirytusu lub wódki wyjęte są wogóle z pod monopolu przywozu i sprzedaży, lub że przywóz i sprzedaż ich może być pewnym osobom za ich prośbę pozwołoną.

§ 3.

Przywóz i wywóz.

Przywóz spirytusu lub wódki do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy wolny jest od cła.

Przywóz dla celów, określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacji cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Wywóz spirytusu lub wódki z obszaru okupowanego jest zakazany, wyjątków od tego zakazu udziela Jenerał-Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego rozporządzeniem Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 4.

Upoważnienia do sprzedaży spirytusu lub wódki.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży spirytusu lub wódki przez udzielenie koncesji na handel spirytusu lub wódki w miarę postanowień II rozdziału.

Koncesja zastępuje także pozwolenie zakupna

(§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915 Nr. 47 Dz. rozp.)

§ 5.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży spirytusu lub wódki ustanawia Jenerał-Gubernatorstwo w drodze rozporządzenia. Rodzaje spirytusu lub wódki, wyjęte ogólnie na podstawie § 2 z pod monopolu przewozu i sprzedaży, mogą być także wyjęte z pod ustanowionej ceny.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać spirytus i wódkę c. i k. Zarządowi wojskowemu i ustala ceny po jakich c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje je hanlarzom. Te ostatnie ceny mają być za wódkę uiszczone w złocie; Jenerał-Gubernatorstwo może w wypadkach godnych uwzględnienia zezwolić na inny sposób zapłaty.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacji lub od sprzedaży spirytusu lub wódki, wprowadzonej lub nabytej przez c. i k. Zarząd wojskowy.

II. ROZDZIAŁ.

Postanowienia przemysłowe.

§ 6.

Władza koncesjonująca, dokument koncesyjny.

Do prowadzenia handlu spirytusem lub wódką potrzebne jest pozwolenie (koncesja) Komendy Obwodowej, w której okręgu urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Koncesja może być także nadaną dla handlu pewnymi rodzajami spirytusu lub wódki, albo dla pewnych rodzajów przemysłu,

w szczególności:

1. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż wyjęta jest z pod monopolu c. i k. Zarządu wojskowego (§ 2).

2. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż podpada pod monopol c. i k. Zarządu wojskowego (§ 4).

3. dla wyszynku wódki lub handlu wódką w ilościach mniejszych niż pięć litrów. Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 7.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednio ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane.

Prowadzenia przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnym gospodarstwie domowym, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do ich pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 8.

Wyszynk wódki.

Koncesyi na wyszynk wódki (§ 6, punkt 3) udziela się tylko takim kompetentom, którzy na podstawie innych uprawnień przemysłowych trudnią się w tym samym lokalu podawaniem potraw i wyszynkiem innych napojów.

Gospodarze o których mowa w pierwszym ustępie, mogą podawać gościom w lokalu gospodnim wódkę w naczyniach niezamkniętych tylko w ilościach najwyżej do jednej ósmej litra.

Zresztą wolno spirytus i wódkę sprzedawać tylko w naczyniach zamkniętych według zwyczajów handlowych, podawanie tych napojów do spożycia w lokalu sprzedaży nie jest dozwolone.

§ 9.

Lokal przedsiębiorstwa,

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel spirytusem lub wódką prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na

tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu. Przesiedlenie handlu wódką (§ 9) wymaga zatwierdzenia Komendy obwodowej.

§ 10.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza rodzaje przedsiębiorstwa, wyliczone w § 6 pod 1, 2, i 3, oraz czy tenwar może być oddawany tylko handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 11.

Nadzór władz.

Prowadzenia handlu spirytusem i wódką stoi pod nadzorem władzy. Organem, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich poszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu spirytusem lub wódką.

Komendant obwodu może zarządzić, aby lokale, w których sprzedaje się wódkę, były zamknięte w pewne dni lub o pewnych godzinach.

§ 12.

Zakazane rodzaje sprzedaży.

Używanie automatów do sprzedaży wódki jest zakazane.

Substancje niepalne, przeznaczone wyłącznie do fabrykacji wódki wolno sprzedawać tylko przemysłowcom, uprawnionym do fabrykacji wódki. Trzymanie takich substancji w lokalach handlowych ogólnie dostępnych jest zakazane.

§ 13.

A p t e k i.

Sprzedaż pewnych rodzajów spirytusu lub wódki w aptekach na polecenie lekarskie nie podpada pod przepisy tego rozdziału,

Aptekarze uprawnieni są bez koncesyi z § 4 do sprzedawania spirytusu i wódek, dopuszczonych według przepisów sanitarnych do sprzedaży w aptekach.

III Rozdział.

Postanowienia prawno-prywatne.

§ 14.

Niezaskarżalność należności dłużnych za wypite napoje wysokokowe.

Roszczenia powstałe ze sprzedaży wódki i innych napojów wysokokowych konsumentom nie są zaskarżalne, jeżeli dłużnik w czasie powstania późniejszego roszczenia nie był jeszcze uścił się z dawniejszego długu takiego samego rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.

Roszczenia powstałe z kilkukrotnego podawania wspomnianych napojów temu samemu gościowi w czasie jego nieprzerwanego pobytu w gospodzie lub zamieszkania w tym samym domu zajęczym, uważa się za jednolite roszczenie.

Długów nieskarżalnych w myśl ustępu I, nie można też potrącać z wierzytelności dłużnika.

§ 15.

Nieważność umów,

Nieważne są: umowy, dotyczące zastawu i poręczenia dla roszczeń które według § 14 nie mogą być zaskarżone;

Umowy najmu robotników, mocą których robotnik ma otrzymywać pedzone napoje wysokokowe na rachunek płacy.

IV. Rodział.

Postanowienia karne.

§ 16.

Podawanie napojów wysokokowych niedorostym i pijakom.

Nie wolno:

1. przy wyszynku lub handlu napojami wysokokowymi podawać lub pozwalać podawać tych napojów niedorostemu dla jego własnego użytku;

2. częstować lub pozwalać częstować niedorostłego napojami wysokokowymi tego rodzaju, w takiej ilości, lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziaływać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny.

3. pozwalać niedorostemu, nad którym się ma

nadzór, używać napojów wysokokowych tego rodzaju, w takiej ilości lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziaływać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

4. podawać lub pozwalać podawać napojów wysokokowych osobie widocznie nietrzeźwej.

§ 17.

Zakaz podawania napojów wysokokowych pewnym osobom.

Komenda obwodowa lub naczelnik gminy do tego przez Komendę obwodową upoważniony mogą wydać zakaz podawania napojów wysokokowych pewnym osobom. Zakaz ten będzie ogłoszony w sposób zwyczajem przyjęty w obrębie, w którym obowiązuje.

§ 18.

Obejście niezaskarżalności należności dłużnych za wypite napoje wysokokowe; umowy nieważne.

Nie wolno:

1. kazać sobie wystawiać przez dłużnika pretenzyi niezaskarżalnej w myśl § 14, lub przez członków jego rodziny, dalej przez osobę dającą mu zastaw lub porękę (§ 15), dokumentu, który nie zawiera tytułu zobowiązania lub zawiera nie prawdziwy tytuł, a ma na celu obejście niezaskarżalności, zakazu potrącania lub nieważności zastawu lub poręki.

2. zapewniać sobie wypełnienie niezaskarżalnej pretenzyi, wynikłej ze sprzedaży napojów wysokokowych, przez odebranie słowa honoru, przysięgi lub podobnego zapewnienia;

3. zawierać z robotnikiem umowy, która w myśl § 15 jest nie ważną,

§ 19.

Kompetencya karna i wymiar kary.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą o ile nie podpadają pod surowszą karę-karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

V. Rozdział.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 20.

Upoważnienie do wydania wszelkich rozporządzeń wykonawczych.

Generał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urzędów, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu spirytusowego i wódczanego.

§ 21.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesja na handel spirytusem lub wódką może być każdej chwili cofnięta.

Koncesja musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania i nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa, i zarządzić zajęcie towarów.

§ 22.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w obszarze okupowanym przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 15 maja 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 15. maja 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. zarządu wojskowego do 1 lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po ce-

nach, po jakich odstępuje się spirytus lub wódkę handlarzom (§ 5, ustęp 2).

Podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podwyższone w drodze rozporządzenia Generał-Gubernatorstwa aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu spirytusu lub wódki z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 15. maja 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 23.

Uprawnienia przemysłowe.

Handel zapasami, o których mowa w § 22, oraz handel tymi rodzajami spirytusu lub wódki, które są wyjęte z pod monopolu sprzedaży, może się odbywać bez koncesyi przepisanej w § 6, jeżeli handlarz w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia był uprawniony do tego na mocy poprzednio nabytych uprawnień przemysłowych.

§ 23.

Uchylenie dawniejszych przepisów.

Uchyła się przepisy rosyjskie, tyczące się przedmiotów uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności bonifikacje przy wywozie spirytusu lub wódki.

Pierwszy ustęp nie dotyczy zwrotu uiszczonych podatków.

§ 25.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dnia 1. Maja 1916,

Arcyksiąże FRYDERYK, marszałek polny w. r.

3.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 3. kwietnia 1916.

dotyczące robót przy uprawie pól i żniwach,

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej

i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austro-węgierskiej [obszar okupowany], co następuje:

Artykuł I.

Przymus gospodarstwa rolnego.

Kto rozporządza gruntami rolnymi, winien ten grunt należycie uprawić i dbać o racjonalne użytkowanie zbioru.

Artykuł II.

Komisje gospodarskie.

§ 1.

Cel i uprawnienia.

Dla rychłego i celowego zabezpieczenia robót polnych ustanawia się komisje gospodarskie.

Obowiązkiem ich jest:

1. stwierdzić ilość istniejących środków do prowadzenia gospodarstwa i sił roboczych i ustalić niepokryte zapotrzebowanie tychże;
2. dostarczyć sił roboczych i środków do prowadzenia gospodarstwa dla tych gruntów, które nie mogą być zagospodarowane własnymi siłami przedsiębiorstwa, do którego należą;
3. zabezpieczyć gospodarstwo rolne na gruntach opuszczonych lub niezagospodarowanych.

Urząd członka komisji gospodarskiej jest honorowym i niemożna się od niego uwolnić.

§ 2.

Skład komisji.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedną komisję gospodarską. Komendant obwodu może połączyć kilka gmin w obszar jednej komisji.

Każda komisja składa się z pięciu do siedmiu członków, zamieszkałych w jej obszarze urzędowym.

Komendant obwodu mianuje członków komisji a na ich wniosek przewodniczącego.

O ustąpieniu członka winna komisja natychmiast donieść Komendantowi obwodu, celem zamianowania innego członka.

Komendant obwodu nadzoruje czynność komisji gospodarskich, może rozwiązać komisje, które nie dopełniają swoich obowiązków, składać z urzędu członków komisji i zastępować ich innymi.

Przeciw takim zarządzeniom Komendanta obwodu niema odwołania.

§ 3.

Uchwały.

Komisję gospodarską zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby, do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność więcej niż połowy - członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Jeżeli się takiej większości nie osiągnie, lub w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały wciąga się do protokołu, odpis protokołu przekłada się Komendantowi obwodu.

Jeżeli nie można zwołać komisji na czas, winien przewodniczący wydać w nagłych wypadkach potrzebne zarządzenia i donieść o tem Komisji na następnem posiedzeniu.

Artykuł III.

Gospodarstwo rolne.

§ 4.

Wzajemna pomoc w gminie.

Zapotrzebowanie rolniczych sił roboczych należy przedewszystkiem pokryć dobrowolną pomocą.

O ile to nie jest możliwem, winna komisja gospodarska przydzielić potrzebne siły robocze. Wszystkie osoby płci męskiej lub żeńskiej osiadłe w gminie, muszą na zarządzenie komisji gospodarskiej wykonywać roboty polne w gminie.

Uwolnieni od tego obowiązku są:

1. dusz-pasterze, lekarze, akuszerki i osoby pozostające w służbie publicznej lub zajęte przy pielęgnowaniu chorych.
2. osoby które z powodu swego stanu zdrowia nie nadają się do robót rolnych, o które chodzi;
3. samoistni gospodarze i ich służba, o ile zatrudnieni są we własnem gospodarstwie robotanji tego samego rodzaju;
4. posiadacze rolnych, przemysłowych lub innych przedsiębiorstw - oraz ich pomocnicy, o ile są

niezbędni do utrzymania w ruchu przedsiębiorstwa.

§ 5.

Siły pociągowe, maszyny i narzędzia.

Komisya gospodarska rozstrzyga, jakie siły pociągowe, maszyny lub narzędzia są zbędne w danym przedsiębiorstwie gospodarskim i może zarządzić, aby użyczono tychże innemu przedsiębiorstwu w tej samej gminie, które potrzebuje ich pomocy.

§ 6.

Pomoc między różnymi gminami.

Komendant obwodu może zarządzić, aby zbędnych w jednej gminie sił roboczych lub pociagowych, maszyn i narzędzi użyczono potrzebującym ich pomocy przedsiębiorstwom z innej gminy.

§ 7.

Wynagrodzenie.

Robocizny i dostarczenie sił pociagowych, maszyn i narzędzi są z reguły bezpłatne.

Osobom, które żyją z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub których utrzymanie zawisłe jest od zarobku, przysługuje zapłata, którą wyznacza Komendant obwodu. Komendant obwodu oznacza wynagrodzenie, które należy wypłacić w wypadkach godnych uwzględnienia za dostarczenie sił pociagowych, maszyn i narzędzi.

Osoby, które mają roszczenie do zapłaty i inwentarze żywe i martwe, za których dostarczenie należy się wynagrodzenie, winny być użyte w miarę możliwości na takich posiadłościach, których właściciele, posiadacze lub użytkownicy rozporządzają środkami na wypłatę robocizny lub wynagrodzenia.

§ 8.

Zarząd przymusowy.

Grunta opuszczone oddaje komisya gospodarska osobom godnym zaufania (zarządcom przymusowym) w celu uprawy i użytkowania. Zarządcami przymusowymi mogą być także gminy lub inne korporacje. Większe obszary, których w ten sposób nie można zużytkować, bierze Komenda obwodowa w zarząd przymusowy na rachunek c. i k. Zarządu wojewódzkiego.

Zarząd przymusowy kończy się z chwilą zebrania plonów. Zarządcom przymusowym przypada pełny dochód z gruntu; ponoszą jednak wszystkie wydatki połączone z gospodarstwem rolnem.

Grunta nie uprawione jeszcze 15 kwietnia 1915, jeżeli nie zabezpieczono ich racjonalnej późniejszej uprawy, mogą być uprawione przez Komendę obwodową na rachunek właściciela, lub oddane w zarząd przymusowy w miarę postanowień tego paragrafu.

§ 9.

Obowiązki wobec posiadaczy gruntu.

Jeżeli osoba, której przysługuje prawo dysponowania opuszczonym gruntem (posiadacz) powróci w czasie istnienia zarządu przymusowego (§ 3) winien zarządca przymusowy dostarczyć mu ze zbiorów gruntu plonów w naturze, w ilości niezbędnej do wyżywienia aż do przyszłorocznych żniw. Posiadacz gruntu natomiast obowiązany jest współpracować w przedsiębiorstwie rolnem; wynagrodzenie za to przysługuje mu tylko o tyle, o ileby inaczej jego utrzymanie było zagrożone.

Obowiązek wyżywienia rozciąga się — o ile wydajność gruntu starczy — także na niezaopatrzonych członków rodziny posiadacza; ci ostatni obowiązani są również do współpracownictwa, o ile są zdolni do pracy.

O roszczeniach, wynikających z przepisów tego paragrafu, rozstrzyga Komendant obwodu po wysłuchaniu komisji gospodarskiej; przeciw takim rozstrzygnięciom niema odwołania.

ARTYKUŁ IV.

Postanowienia wykonawcze i końcowe.

§ 10.

Sprawozdania z działalności komisji

Każda komisja gospodarska winna przedłożyć Komendzie obwodowej do 10 czerwca tabelaryczne zestawienie użytkowania gruntów w każdej gminie, nadto 1. i 15. każdego miesiąca sprawozdanie o stanie uprawy i zasiewów, zaś w czasie żniw o zbiorach.

Formularze tabeli i sprawozdań ustala Jeneral-Gubernatorstwo.

§ 11.

Postanowienia karne.

Kto nie wypełnia oznaczonych w § 1 obowiązków co do swych gruntów, traci na bieżący okres gospodarski prawo używania gruntów, całkiem nieuprawionych lub niedostatecznie uprawionych i pól z nich.

Jeżeli niemożność należytej uprawy nie zostanie udowodniona, będzie nadto, stosownie do wielkości gruntu, nałożona grzywna do dwudziestu tysięcy koron lub aresztu do jednego roku.

Każde inne przekroczenie tego rozporządzenia lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, tudzież zaniebywanie obowiązków członka komisji gospodarskiej, karane będzie grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do trzech miesięcy.

Osobom pobierającym zasiłki z funduszu c. i k. Zarządu wojskowego mogą być te zasiłki odebrane, jeżeli się wzbraniają użyć dobrowolnej lub przepisanej pomocy według §§ 4-6.

Odsiedzenie kary aresztu może być odroczone aż do ukończenia pewnych robót rolnych albo zbiorów.

Rozstrzygnięcia, zarządzenia i orzeczenia karne na podstawie tego paragrafu wydaje Komenda obwodowa.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę FRYDERYK marszałek polny, w. r.

4.

Do ludności rolniczej.

Do zebrania żniw w Monarchii austr.-węg. trzeba będzie w najbliższym czasie większej ilości robotników rolnych.

Warunki pracy są najlepsze.

Zabranie z sobą zdolnych do pracy członków rodziny dozwolone.

Powrót do domu na żniwa zagwarantowany.

Premje dla pilnych robotników obok umówionej płacy po skończeniu żniw przewidziane.

Nad dotrzymaniem wszystkich warunków pracy czuwać będą Rządy Monarchii.

Rolnicy! nadarza się dla Was i dla rodzin Waszych, którzyście tyle ucierpieli skutkiem wypadków wojennych, pomyslna sposobność do zarobku aż do chwili, kiedy będziecie mogli swoje własne zbiory zwozić do spichrzy i stodoł.

Dla bliższego wyjaśnienia kontraktu pracy ogłasza się następujące najważniejsze z jego postanowień:

Robotnik zobowiązuje się do wykonania robót rolnych tylko do początku żniw w domu, t. j. do 12., 15. lub najpóźniej 20 lipca b. r.

Wolno robotnikowi zabrać ze sobą żonę i dzieci pod warunkiem, że są zdolni do pracy.

Powrót na czas do domu jest zagwarantowany.

Z rozpoczęciem jazdy do miejsca przeznaczenia otrzymuje każdy robotnik na rękę 5 koron; podróż do miejsca przeznaczenia i z powrotem jest bezpłatna.

Obok tego każdy robotnik otrzymuje:

1. pełny wikt podczas całej podróży i w czasie trwania stosunku pracy.

2. Przyzwoite pomieszczenie, dalej opał do gotowania.

3. Tytułem zarobku za rzeczywisty 12-godzinny czas pracy otrzymują dziennie prócz wikt:

a) mężczyźni i silni chłopcy, umiejący kosić 2.00 kor.

b) kobiety, dziewczęta i chłopcy 1.60 „

Za nadliczbowe godziny pracy otrzymują:

a) każdy mężczyzna 30 hal.

b) każda kobieta, dziewczyna i każdy chłopak 20 „

Sumienni i tędzy robotnicy otrzymają ponadto przy swym powrocie jeszcze premię w wysokości 5 koron.

W niedziele pracuje się tylko popołudniu, lecz robotnicy otrzymują wynagrodzenie za cały dzień.

Narzędzia robotnicze mają robotnicy o ile możliwości ze sobą przynieść. — Werbowanie i zawieranie

kontraktu odbywa się pod kierownictwem i nadzorem C. i. k. wojskowego Zarządu.

Z transportami robotników pojedają, jako kierownicy, osoby zaufane, do których mają się robotnicy zwracać w razie potrzeby z uzaleniami. – Władze gwarantują za dotrzymanie zarobku.

Rolnicy! Leży w waszym własnym interesie, tudzież w interesie Monarchii, która ponosi wielkie ofiary dla okupowanych obszarów, abyście skorzystali z tej nadarżającej się sposobności do dobrych zarobków w jak najszerzej mierze.

Zwraca się przytem uwagę na to, że zdolne do pracy osoby, któreby się wzbraniały skorzystać z tej sposobności, narażają się na wcielenie do jednego z oddziałów robotniczych w obszarze okupowanym, skąd powrót ich o pewnym oznaczonym czasie, np. z początku żniw, wcale nie jest zapewniony, a warunki wynagrodzenia są znacznie niekorzystniejsze, wreszcie zabranie ze sobą członków rodziny jest niedopuszczalne.

Gmina: _____

W y k a z t y g o d n i o w y

za czas od do 19..... o doniesionych wypadkach choroby zakaźnej

1	2	3	4	5	6 -	7	8	9	10
Liczba bieżąca	Miejsce zamieszkania (wieś osada Nr. domu)	imię i nazwisko	W i e k	Zajęcie (dzieci i rodziców)	Pozostało z tygodnia od do	Zachorował dnia	Wyzdrowiał dnia	Umarł dnia	Uwaga

Wykaz imienny tygodniowy obejmuje czas od niedzieli do soboty włącznie i ma wpłynąć do c. i. k. Komendy obwodowej we wtorek jednocześnie z wykazem liczbowym.

Dla każdej choroby zakaźnej należy sporządzić osobny wykaz imienny tygodniowy; specjalną uwagę należy zwrócić na rubrykę 2. Rubryki: 6, 7, 8, 9 wykazu imiennego muszą się zgadzać z odpowiadającymi rubrykami wykazu tygodniowego liczbowego.

Lekarzom i felczerom dostarczą odnośnie gminy po 20 egzemplarzy powyższych druków, do doniesień

Wobec tego c. i. k. Zarząd wojskowy oczekuje z całą pewnością, że zdolna do pracy ludność rolnicza pójdzie za tem wezwaniem w własnym interesie w jak najszerzej mierze.

W Lublinie, w maju 1916 r.

C. i. k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo.

5.

Wykaz tygodniowy chorób zakaźnych.

Oprócz obowiązku przedkładania liczbowych tygodniowych wykazów chorób zakaźnych są Urzędy gminne obowiązane przedkładać c. i. k. Komendzie obwodowej imienne wykazy tygodniowe osób chorych na zakaźne choroby, zdarzające się w obrębie gminy według następującego wzoru:

o wypadkach chorób zakaźnych, które ci winni przedkładać c. i. k. Komendzie obwodowej oraz gminie.

6.

Oplaty konsumcyjne w obszarze okupowanym.

C. i. k. Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie zarządziło reskryptem z d. 4/5 r. b. 26869/16 co następuje:
F. A.

stępuje:

I. Drożdże prasowane pochodzenia krajowego i zagranicznego, podlegają opłacie konsumcyjnej według jednolitej stopy podatkowej tak jak na obszarze niemieckiej okupacji po 32 kopiejki czyli 64 hal, od rosyjskiego funta. Opodatkowanie tychże skutecznia się przez użycie banderoli przyczem przy nakładaniu banderoli na drożdże wyprodukowane w obszarze okupowanym mają zastosowanie postanowienia rosyjskiej ustawy o podatkach spożywczych. Wprowadzone do obszaru okupowanego przesyłki drożdży będą skierowane przez urząd cłowy do Oddziału straży skarbowej w Strzemieszycach celem nałożenia banderoli.

II. Opłaty konsumcyjne od wprowadzonych zapalek i bibulek cygaretowych nie będą pobierane jak długo te artykuły także na obszarze niemieckiej okupacji nie podlegają opłacie konsumcyjnej,

Wyrobione w kraju tufki i bibułki cygaretowe nie podlegają także opłacie konsumcyjnej, gdyż sprowadzona teraz z zagranicy w pakach i zwojach bibułka cygaretowa bywa dopiero w obszarze okupowanym cięta na książeczki i przerabiana na tufki cygaretowe.

Przy tych artykułach mieści się obciążenie opłatą konsumcyjną w ustanowionej opłacie cłowej.

III. Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 15. maja 1916. Od drożdzy od tej daty znajdujących się w obrocie a opodatkowanych nie według stopy w ustępie 1. wyrażonej i które w dniu 16 maja 1916 znajdują się w lokalach sprzedaży lub w transporcie należy pobrać uzupełniający dodatkowy podatek w wysokości różnicy pomiędzy dotychczasową a obecną stopą podatkową.

Aż do nadejścia banderoli, mają być odnośne wyroby w inny sposób odpowiednio oznaczone, a przypadający podatek banderolowy w gotówce ściągnięty,

7.

Służba graniczna—użycie broni.

Rozp. Wojsk. Jenerał-Gubernatorswa B. 23.33916
z dnia 28. kwietnia 1916.

Na granicy strzelił żandarm do człowieka, który na jego wezwanie nie stanął i zranił go tak ciężko, że człowiek ten umarł.

Wypadek ten podaję do wiadomości z tem ostrzeżeniem, że w myśl przepisów żandarmerya ma prawo strzelać do osób, które nie zatrzymują się na ich wezwanie.

8.

Ogłoszenie.

Urząd wywiadowczy c. i k. Wojsk. Gener. Gubernatorstwa w Krakowie przeniósł się do rynku, linia C—D l. 19.—Adres telegraficzny i numer telefonu pozostaje niezmienny.

9.

Wojskowa kolej północna.

miejsce zbioru dla znalezionych przedmiotów
IV Nr. 26355/16.

C. i k. Wojskowa kolej północna przyłączyła się do austr. Centrali (Ausgleichstelle) Wiedeń, dworzec kolei zachodniej dla nadliczbowych towarów, pakunków i znalezionych przedmiotów.

Jako miejsce zbioru dla znalezionych przedmiotów przeznaczoną została wojskowa stacya kolejowa w Radomiu. Odnośne reklamacye należy wnosić do Komendy c. i k. wojskowej kolei północnej w Radomiu.

10.

Falszywe ruble—wysledzenie.

W więzieniu c. i k. Komendy obwodowej w Olkuszku znajduje się niejaki Jan Sitek lat 40, urodzony w Zawadzie, pow. Częstochowa. u którego znaleziono dwa fałszywe ruble.

Sitek tłumaczy się tem, że ruble te otrzymał w roku 1913 w Wolbromiu przy wymianie pieniędzy od pewnego nieznanego żyda.

Falsyfikaty mają formę prawdziwych rubli, są jednak ulane z nieprawdziwego metalu, prawdopodobnie z Britannia, noszą rok wydania 1899, mają matowy połysk, w dotknięciu fluste. zaś napisy na brzegach są niewyraźne.

Wzywa się zatem wszystkie Władze i Komendy Żandarmeryi, by w razie skonstatowania obięg

tego rodzaju fałszywych rubli bezzwłocznie zawiadomiły, a znalezione fałszykiaty przedłożyły c. i k. Komendzie Obwodowej w Opatowie.

11,

Ewakuowani—wyśledzenie

Ewakuowani z gminy Maniewicze, umieszczeni w obwodzie Olkuskim, poszukują swoich powinowatych a mianowicie:

1. Aleksiej Szvec swojej żony Wasi i syna Michała;
2. Ołena Szyszolik swego męża Łochwina.

Posterunki Żandarmeryi i Zwierzchności gminne otrzymują polecenie poszukiwania za wyżej wymienionemi i doniesienia o rezultacie tutejszej c. i k. Komendzie obwodowej.

C. i. k. Komendant Obwodu:**Waleryan FEHMEL**

pułkownik, w. r.

G. I. K. Komendant Obwodu
WALTER FÄHME
Pułkownik w. r.

Wskazowni-wydziału

Wskazowni s gminy mianowane w całości
w obwodzie Olsztyn, poszukują zwolnić powino

Wskazowni s gminy mianowane w całości
w obwodzie Olsztyn, poszukują zwolnić powino
1. Alkaszewicz
2. Olsztyn
3. Olsztyn